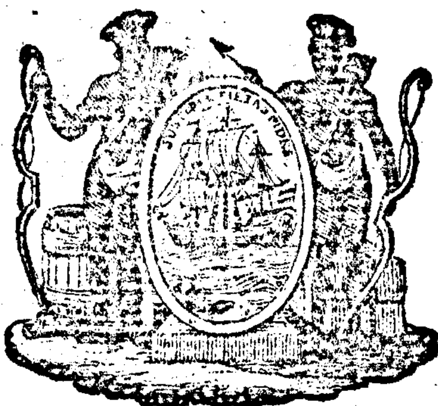
N°. 2. A°. 1837.

ZATURDAG, den 7den JANUARIJ.



Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 Januarij 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 5 dezer maand, N°. 7, zijn ten gevolge van het overlijden van den Eersten Commies bij het Departement van Financien L. J. MEIJERHOFF, de volgende benoemingen bij dat Departement gedaan, als:

Tot EERSTE COMMIES, de Tweede Commies J. G. W. BÄNFFER.

Tot TWEEDE COMMIES, de Eerste Klerk N. M. SCHUSTER.

En

Tot EERSTE KLERK, de Klerk C. RENS.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijken Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo*, woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat- of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *eerste* Zitting houden op Maandag den 9den Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters A., B., C., D., E., F., G., H., J., K., en L.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 23 December 1836.
Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 17den *October* 1836.

Nederlanden.

BREDA, 15 October.

Sedert de heer Thiers als eerste minist van Frankrijk is afgetreden, heeft het niet ontbroken aan twistredenen tusschen de tolken der verschillende partijen, die kampen om het bestuur magtig te worden; met welken naam men die partijen noemen wil, allen hebben steeds het bovendrijven harer eigene belangen en harer bijzondere leerlingen beoogd; maar eene partij die het heil van Frankrijk alleen ten doel zoude hebben, schijnt er te vergeefs gezocht te zijn. Thans wil men, dat de leden van het nieuwe ministerie tot de doctrinaire partij zouden behooren; terwijl het onlangs zeer juist door een Duitsch dagblad is uitgedrukt, dat het woord *doctrinair* een onding is, zonder gezonde toepassing op mannen die het welzijn, vooral de orde in Frankrijk tot rigtsnoer hunner op te maken besluiten hebben gekozen. Daar evenwel alle partijen in Frankrijk trachten elkander van het kussen te drijven om er zelve op te komen, is het opmerkelijk, hoe men de handelingen van het nieuwe ministerie tracht in een ongunstig licht te stellen; en daarom zijn voornamelijk die aanvallen gerigt tegen de ministeriele circulaires, die eigenlijk veel overeenkomen met zoogenaamde programma's van de manier van handelen en de inzage die het nieuwe kabinet denkt te volgen. Dikwijls zijn die aanvallen juist, maar dikwijls ook zeer verre gezocht. Zoo heeft onder anderen de circulaire van den minister van binnenlandsche zaken, alles wat niet denkt, gelijk het nieuwe ministerie denkt, tegen zich in 't harnas gejaagd. Terwijl men aan het nieuwe bewind te laste legt dat het gezind is, om, contra-revolutionair en legitimistisch gezind te zijn, verwijten de ministeriele bladen der andersdenkenden, dat zij willen vernietigen wat de Julij-omwenteling heeft tot stand gebragt. Dat de nieuwe bewindslieden de gedeputeerden in hun belang zullen trachten te winnen laat zich begrijpen; een ministerie toch zonder meerderheid in de kamer kan niet bestaan; en wij houden het er voor, dat het te wenschen is dat het nieuw bestuur van duur zal zijn en de noodige veerkracht zal hebben om aan deszelfs voornemens een goed gevolg te verzekeren. Mogt men dan iets met zekerheid in tijden, als die wij beleven, kunnen voorspellen, het zoude zijn, dat de troon van Lodewijk Philips meer bevestigd, de muitzucht gefnuikt en de vredelievende ontknooping der algemeene Europesche geschillen zoude verzekerd zijn. Indien het verondersteld voornemen, om aan den Hertog van Orleans meerder invloed op de leiding der zaken te geven, zich konde bevestigen, zoude zulks misschien wel kunnen medewerken tot eene meerdere consolidatie van de Regering; verwonderlijk is het intusschen, dat de vermoedelijke erfgenaam van den Franschen troon tot hiertoe geene huwelijksverbindtenis van eenig gewigt heeft kunnen tot stand doen brengen, 't geen, bij den meer en meer ontluikenden leeftijd van den zoon des Hertogs van Berry en bij het hoopvoeden in de toekomst der legitimisten in Frankrijk op dezen laatsten mannelijken telg van den ouderen tak der Bourbons, bij eenen algemeenen oorlog of wel bij binnenlandsche onlusten, nog altijd stof tot ernstig nadenken oplevert.

— Uit de afdeeling Lebak, in de residentie Bantam, is ons het volgend berigt toegekomen, van een plaats gehad hebbend treurig ongeval:

Drie broeders, inwoners dier afdeeling, begaven zich met nog drie andere Javanen, in een nabij gelegen bosch, ten einde jonge bamboes en vruchten te zoeken. Hiermede bezig, werd de jongste der broeders eensklaps door een tijger besprongen, en oogenblikkelijk verscheurd; het ondier, verschrikt door het geschreeuw der overige Inlanders, liet zijne prooi los, en verwijderde zich, waarop de beide broeders den zieltoogende opnamen, en zich gereed maakten, hem naar huis te dragen. Naauwelijks echter hadden zij zich eenige schreden verwijderd of de tijger, die intusschen weder genaderd was, zich zijne prooi ziende ontvoeren, viel den tweeden broeder aan, en bragt hem insgelijks om het leven. Vol schrik en angst namen nu de overgeblevenen de vlugt, en eerst den volgenden dag werden de beide slagtoffers, de een half verscheurd, en de andere door eenen beet in den nek van het leven beroofd, teruggevonden.

— Men schrijft van Djocjokarta, dat aldaar, in den morgen van den 22sten Maart ll., omstreeks half vier ure, eenige zware schokken van aardbeving zijn gevoeld, welke ongeveer twee minuten hebben geduurd, en zich in eene strekking van het noorden naar het zuiden deden gevoelen.

Op het zelfde oogenblik heeft dit natuurverschijnsel te Patjitan, gedurende ruim tien seconden, en vrij hevig, plaats gehad; aldaar meent men, eene tegenovergestelde rigting, en wel van het zuiden naar het noorden, te hebben waargenomen.

Er schijnt, door dit ongeval, noch aan de landsgebouwen, noch aan particuliere eigendommen, eenige schade te zijn toegebragt.

— De Engelsche Dagbladen zijn opgevuld met lofuitingen op de overledene zangeres *Malibran*, en met rouwbetuigingen over haren dood. *Maria Garcia* (dus was haar eigen naam) was in het begin van 1809 geboren. Haar vader, de meest beroemde zangmeester van dezen tijd, om haar, theoretisch en praktisch, tot eene uitstekende toonkunstenares te vormen, vergde van haar eene inspanning, welke alleen door een zoo gezond ligchaamsgestel en eene zoo groote veerkracht en levendigheid van karakter als zij bezat, kon verduurd worden. Zij verscheen het eerst op het tooneel in de Italiaansche opera te Londen, als prima donna in *Il Barbière*, toen zij nog slechts een meisje van 16 jaren was. Doch het was eerst na hare terugkomst uit Amerika, waarheen zij haren vader met een Operagezelschap vergezeld had, dat zij in 1828 te Parijs optredende in de *Semiramis*, al de kracht van haar uitstekend kunsttalent ontwikkelde. Sedert steeg haar roem jaar op jaar en bereikte eene hoogte als die van de onvergetelijke, thans (maar niet in het graf) zwijgende *Catalanie*. Gelijk deze was *Malibran* voortreffelijk tooneelspeelster en zangeres tevens. Wat daarenboven in haar bewonderd werd, was het onuitputbare van haar zangvermogen, en de onvermoeibaarheid waarmede zij de sterkste inspanning kon doorstaan. Somtijds zong zij des morgens in twee concerten, hield dan hare repetitiën, en speelde 's avonds in twee opera's. Men heeft haar op éénen avond in vijf talen hooren zingen. Wanneer men haar vermoeid zou gedacht hebben van hare kunstoefeningen, zag men haar te paard met

lossen teugel voortrennen, of door een levendig onderhoud het gezelschap vermaken. Haar ongelukkig huwelijk met *Malibran* in het verleden jaar ontbonden zijnde, was zij sedert met den uitmuntenden vioolspeler *de Beriot* gehuwd. Zij had de hoop van moeder te zullen worden, toen de dood hare krachtvolle en alles verrukkende stem heeft doen verstommen en haar aan het genot van haren kunstroem en aan de droomen van toekomstige moedervreugde, heeft ontrukt.

Frankrijk.

PARIJS, 12 October.

De onderscheidene bladen houden zich dezer dagen weder druk bezig met de veel besprokene expeditie tegen Constantine. Men herinnert zich dat van gouvernementswege nu weinige dagen geleden werd verklaard, dat men aan het verlangen van den maarschalk Clausel toegevende, het aantal troepen voor dien togt bestemd op 30,000 man had gebragt, schoon het budget van het volgend jaar tot het verleenen van zulk eene aanzienlijke magt, niet ten volle vrijheid gaf. Thans heet het in de bladen der oppositie, dat de genoemde getalsterkte met der daad door den maarschalk Clausel in den beginne als voldoende voor dien togt werd geoordeeld, maar dat hij op de plaats gekomen, zich overtuigd had, uit hoofde van het groot aantal punten, op onderscheiden plaatsen, vooral langs de kust, te bezetten, dat hem nog zes duizend man tot het wel uitvoeren van gedachten togt zouden benoodigd zijn. De aanvraag daartoe namens den maarschalk, door den heer Rancé, van Algiers herwaarts gekomen, gedaan, was door het ministerie geweigerd van de hand, op grond dat men reeds veel te ver was gegaan en geen meerdere verantwoordelijkheid kon op zich nemen, welke weigering door de oppositie echter veel meer toegeschreven wordt aan de weinige gezindheid die het tegenwoordig ministerie voor gemelde expeditie heeft. Het zeggen is dat de maarschalk Clausel aan het weigeren der gevraagde 6000 man het geven zijner demissie als opperbevelhebber in Afrika verbonden heeft, maar dat men dezelve niet heeft willen aannemen. In het geval echter dat men aan zijn verlangen toegeven moest, zou de generaal Begeaud veel kans hebben om met het bevel over de troepen in Afrika te worden bekleed.

Duitschland.

FRANKFORT, 12 October.

De *Algemeine Zeitung* geeft in een schrijven uit Bern van den 5den September een merkwaardig overzigt van de gesteldheid van zaken in dit voornaamste der Zwitsersche kantons, 't welke thans tevens het voorzitterschap bekleedt. Hetzelve is van dezen inhoud;

»Wij leven hier thans in eenen toestand van welken men zich in welingerigte staten waarschijnlijk in 't geheel geen begrip vormen kan — in den allertreurigsten toestand die er bestaat, in onzekerheid en ongewisheid. De regering berust in de handen van mannen, waarvan het grootste gedeelte te voren volstrekt niet het geringste denkbeeld had van den gewigtigen post dien zij op zich namen, en aan wie, weder tot hunnen ploeg teruggekeerd, waarschijnlijk wel nimmer de eer van eenen Cincinnatus zal ten deel vallen. Er heeft zich hier eene vereeniging tot bescherming van den eigendom gevormd, welker leden natuurlijkerwijs vermogen bezitten, dat zij niet gaarne in de kassen van zekere hoofden der regering zouden willen zien overgaan; derhalve eene veiligheidsvereeniging tegen de regering zelve, welker eerste pligt het toch zijn moet den eigendom der burgers te beschermen! — Gevangennemingen hebben er tegenwoordig in menigte plaats; men zet alles in de gevangenis, schuldig en onschuldig; en lieden van de tegenstrijdigste meeningen worden door onzen regeringens-stadhouder in een' en denzelfden kerker opgesloten! Aan eenen geregelden gang van het regt is daarbij niet te denken; men heeft daartoe ook den tijd niet, daar de presidenten van onze onderscheidene geregtshoven naar volksverzamelingen op het land toeëilen moeten, om het waarlijk reeds genoeg misleidde volk nog meer zand in de oogen te strooijen. De landdag intusschen heeft de besluiten dier vergaderingen ad acta gelegd en hebben dezelve alzoo geen ander resultaat gehad, dan den herbergiers voordeel aan te brengen en den landman af te trekken van zijnen arbeid, die zich, helaas, steeds om den tuin laat leiden, in de hoop van iets nieuws te hooren en dikwijls volstrekt niet weet, waarvan dat er reden is; — dit is eene daadzaak, welke wel is waar, van boven af tot in de lagere klassen, steeds ontkend wordt, maar desniettemin eene waarheid blijft. Men zal zulks zoolang loogenen, tot men zich genoodzaakt zien zal, het volk op eene gevoelige wijze aan de beurs te komen, en naar het zich laat aanzien, zal dit tijdstip niet ver verwijderd meer zijn. Onze schatkist bevindt zich in aanmerkelijke verlegenheid; de aan de oude regering herkomende bespaningen raken ten einde, en waaruit zal men dan betalen onze door 160 studenten bezochte hoogeschool, en de 300 a 400 landjagers (policie-soldaten) die onze kwalijk verzekerde vrijheid beschermen moeten? Het schijnt intusschen, dat onze minister van policie, Kohler, hier een uitkomst middel vinden zal — het is dezelfde man, die reeds een' aanval beproefd heeft op het rijke vermogen der stad Bern, aan welke men het bezit van fondsen, die dezelve ligtelijk tot omverwerping der nieuwe regering zou kunnen aanwenden, tot misdaad aanrekent. Gewis eene geheel nieuwe misdaad voor vele van derzelver criminalisten. Intusschen geschiedt hier veel, waarvan men zich in Duitschland geen denkbeeld vormen kan! Mogten toch de wel georganiseerde staten elken ijlhoofdige, bij wien zich sporen eener bijzondere genegenheid voor eene republiek openbaren, slechts veroordeelen tot een vierweeksch verblijf in Bern, gewis hij zoude van zijne dwaasheid hersteld terugkomen.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.
Woensdag, den 4den Januarij 1837.

1°. Het Erf en Steenen Voeten, op den hoek van de *Waterkant* en *Heiligeweg*, Lª. C. N°. 114 en Lª. C. N°. 1. — *f* 2550. E. J. S. STUGER.

2°. Het Erf en Steenen Voeten, aan de *Heiligeweg*, Lª. C. N°. 2. — *f* 1100. E. J. S. STUGER.

3°. Het Erf, Steenen Voeten en Keuken, aan de *Heiligeweg*, Lª. C. N°. 5. — *f* 1800. J. A. VOIGT.

4°. De verlatene Plantaadje *BROEDERSGIFT*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*. — *f* 70. E. J. S. STUGER en J. F. FAVERIJ. — Allen aankomende den Boedel wijlen J. C. STUGER.

In het afgeloopene jaar zijn alhier in *Paramaribo*, bij den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

GEBOREN:	van het Mannelijk geslacht: 121	
	» Vrouwelijk » 148	
		269.
OVERLEDEN:	van het Mannelijk geslacht: 187	
	» Vrouwelijk » 120	
		307.
LEVENLOOS GEBOREN:	van het Mannelijk geslacht: 4	
	» Vrouwelijk » 1	
		5.
GEHUWD:	35 paren.	

Aangekomene Passagiers 97.
Vertrokkene » 113.

Advertentiën.

Transporten.

(2120) Den 22sten December 1836. J. DE JAGER Ez., aan BAREND CALGREEN, van het Huis en Erf, aan de *Joode Breede Straat*, Lª. D. N°. 22.

Den 23sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan J. NOORDBERGH, van de Plantaadje *le Mast Rouge* cum annexis, gelegen aan de Rivier *boven Perica*; aangekomen hebbende den Boedel C. GOLLENSTEDE.

Den 24sten. J. GOEDE, aan ALEXANDER LIJONS, van de Houtgrond *Willemshoop* cum annexis, gelegen in Rio *Saramacca*, tusschen de Gronden *La Nouvelle Enterprise* en *Lemmershoop*.

Den 30sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan SALOMON DE LA PARRA, van ⅛ aandeel in de Plantaadje *Bodenburg*, gelegen aan de *Matappica Kreek*; aangekomen hebbende Mr. J. H. DE FRIDERICI.

Idem. Dezelven als voren, aan Denzelven, van de Plantaadje *Klein la Jalousie*, gelegen in de *Wajamce Kreek*; aangekomen hebbende J. en A. LUDEN qq.

Den 31sten. W. H. LANS, Curator en Weesmeester binnen deze Kolonie, aan ELISABETH PARISIUS, van ⅔ aandeelen in het Huis en Erf, gelegen aan de *Wageweg Straat*, Lª. D. N°. 116; aangekomen hebbende ⅓ G. F. AFTHORP en ⅓ aan REGINA PARISIUS.

Den 6den Januarij 1837. J. DE JAGER Ez. qq., R. LE CHEVALIER *te Amsterdam* qq., CAMILLE RAMPERTI *te Milaan*, aan R. LE CHEVALIER qq. R. A. L. NOBEL, van *elf veertien honderd en veertigste* parten in de Plantaadjen *Halle in Saxen*, gelegen aan de rivier *Perica*, *Groot Cuilenburg* en *Courtvlugt*, gelegen aan de rivier *Cottica*, en in de Houtgrond *Onoribo*, gelegen aan de *Para Kreek*.

Paramaribo, den 6 Januarij 1837.
A. VAN MEERTEN.

(2061) *** Heden verloste zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, A. W. MARQUARD, geliefde Echtgenoote van

A. VAN VELZEN.

PARAMARIBO,
6 Januarij 1837.

(2072) Over zes weken (dag en datum nader te bepalen) zal door den Vendumeester S. F. FLU, ten zijnen huize worden verkocht: de Koffij-Plantaadje *DE GOEDE VERWACHTING* c. a., gelegen aan de *Motkreek*.

De koop-conditie, bewijzen van eigendom en inventaris, zullen, in tijds bij den voorn. V. M. ter *visie* liggen, inmiddels is dezelve Plantaadje uit de hand te koop.

Paramaribo, den 4 Januarij 1837.
J. J. DE MESQUITA c. s.

(2605) Het *Domicilium Citanti et Executandi* van den Ondergeteekenden, is ten huize van de Heeren LION ARONS & Co.

Paramaribo, den 6 Januarij 1837.
H. L. HEEREMANS.

Scheepstijdingen.

UITGEZEILD:

Den 3den dezer, Z. M. Brik van Oorlog *WINDHOND*, Kapitein Luitenant ter Zee J. F. KIST, naar *Curaçao*.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. J. LURVEIJ, naar *Gloucester*; lading: 40 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.